

Sygnatura akt VI Ka 676/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia **13 października 2017 r.**

Sąd Okręgowy w Gliwicach, Wydział VI Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący SSO Grażyna Tokarczyk (spr.)

Sędziowie SSO Marcin Schoenborn

SSR del. Agnieszka Woźniak

Protokolant apl. sędziowski Paweł Kowalczyk

przy udziale Janusza Banacha

Prokuratora Prokuratury Rejonowej G. w G.

po rozpoznaniu w dniu 13 października 2017 r.

sprawy **skazanego M. A. syna P. i D.,**

ur. (...) w G.

w przedmiocie wydania wyroku łącznego

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę skazanego

od wyroku Sądu Rejonowego w Gliwicach

z dnia 9 maja 2017 r. sygnatura akt IX K 114/17

na mocy art. 437 k.p.k., art. 438 k.p.k., art. 440 k.p.k., art. 624 § 1 k.p.k.

1. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

- uchyla rozstrzygnięcia zawarte w punktach 1,2,3,4,

- na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. oba w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06.2015 r. łączy wobec skazanego M. A. kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 06.07.2012r. sygn. IX K 821/12 za przestępstwa popełnione w dniach 28.12.2011r. i 16.04.2012r. i wymierza mu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności,

- na mocy art. 577 k.p.k. zalicza skazanemu na poczet orzeczonej powyżej kary łącznej pozbawienia wolności okres kary odbytej w sprawie o sygn. IX K 821/12 od dnia 10.02.2014 r. do dnia 14.08.2015 r.,

- na mocy art. 17 § 1 pkt 7 k.p.k. umarza postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w zakresie kar orzeczonych w sprawach o sygn.: IX K 2553/10, IX K 3349/10, IX K 1537/10, IX K 2597/10, III K 291/12 oraz kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie IX K 821/12 za przestępstwo popełnione w okresie od 21.11.2011 r. do 18.12.2011 r.,

- na mocy art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w zakresie kar orzeczonych w sprawie o sygn. IX K 1331/11 oraz kary orzeczonej w sprawie IX K 821/12 za czyn popełniony w dniu 13.02.2012r.,

- zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. W. kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 27,60 zł (dwadzieścia siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony skazanego z urzędu w postępowaniu przed sądem I instancji;

2. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

3. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. K. W. kwotę 147,60 zł (sto czterdzieści siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) obejmującą kwotę 27,60 zł (dwadzieścia siedem złotych i sześćdziesiąt groszy) podatku VAT, tytułem zwrotu nieuiszczonych kosztów obrony skazanego z urzędu w postępowaniu odwoławczym;

4. zwalnia skazanego od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego obciążając nimi Skarb Państwa.

sygn. akt VI Ka 676/17

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Gliwicach rozpoznawał sprawę M. A. o wydanie wyroku łącznego.

Sąd ustalił, że wymieniony został skazany prawomocnymi wyrokami:

I. Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 11 stycznia 2011 roku w sprawie o sygn. akt IX K 2553/10 za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w dniu 07 lutego 2010r. na karę 2 lat pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 3 lat, karę grzywny w wymiarze 20 stawek dziennych po 20,00 złotych; postanowieniem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 18 lipca 2012 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary;

II. Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 09 lutego 2011 roku w sprawie o sygn. akt IX K 3349/10 za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. popełnione w nocy z 11/12 września 2010r. na karę 1 roku i 9 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, karę grzywny w wymiarze 80 stawek dziennych po 10,00 złotych; postanowieniem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 22 czerwca 2012 roku zarządzono wykonanie warunkowo zawieszony kary;

III. Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 22 grudnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt IX K 1331/11 za przestępstwo z art. 281 k.k. w zw. z art. 157 § 2 k.k. popełnione w dniu 24 lipca 2011r. na karę 1 roku i 8 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres próby 5 lat, karę grzywny w wymiarze 40 stawek dziennych po 10,00 złotych;

IV. Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 02 lutego 2012 roku w sprawie o sygn. akt IX K 1537/10 za przestępstwo z art. 158 § 1 k.k. popełnione w dniu 05 grudnia 2008r. na karę 8 miesięcy pozbawienia wolności oraz za ciąg przestępstw z art. 280 § 1 k.k. popełniony w okresie od 05 grudnia 2008r. do 23 stycznia 2009r. na jedną karę 2 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności, które to kary połączono węzłem kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności;

V. Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 06 lipca 2012 roku w sprawie o sygn. akt IX K 821/12 za przestępstwo z art. 279 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnione w okresie od 21 listopada 2011r. do 18 grudnia 2011r. na karę 1 roku i 4 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnione w dniu 28 grudnia 2011r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 281 k.k. popełnione w dniu 16 kwietnia 2012r. na karę 2 lat pozbawienia wolności, za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnione w dniu 13 lutego 2012r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności, które to kary połączono węzłem kary łącznej 3 lat pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie w dniach: 02.01.2012r., 03.01.2012r. oraz 13.04.2012r.;

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 22.12.2016 r. w sprawie IX Ko 267/16, na podstawie art. 2a § 1 k.w. zamieniono skazanemu M. A. karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnione w dniu 13 lutego 2012r. wolności na karę 30 (trzydziestu) dni aresztu wobec stwierdzenia, że czyn przypisany skazanemu stał się wykroczeniem z art. 119 § 1 k.w);

Skazany karę 2 lat pozbawienia wolności będzie odbywał od dnia 25.01.2020 r. do dnia 23.07.2020 r.; zaś karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności za przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. popełnione w dniu 28 grudnia 2011r. – będzie odbywał od dnia 22.08.2020 r. do dnia 19.01.2021 r.;

VI. Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 03 września 2012 roku w sprawie o sygn. akt IX K 2597/10 za przestępstwo z art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 279 § 1 k.k. popełnione w nocy z 5/6 kwietnia 2010r. na karę 1 roku i 2 miesięcy pozbawienia wolności, na poczet której zaliczono skazanemu okres jego zatrzymania w sprawie w dniu 07.04.2010r.;

VIII. Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 07 listopada 2014 roku w sprawie o sygn. akt III K 291/12 za przestępstwo z art. 280 § 1 k.k. popełnione w dniu 02 października 2011r. na karę 5 miesięcy pozbawienia wolności;

IX. przy czym wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 01 sierpnia 2016 roku w sprawie o sygn. akt III K 392/16, Sąd połączył skazanemu M. A.:

a.) na podstawie art. 91 § 2 k.k. i art. 86 § 1 k.k., kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami: Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 11 stycznia 2011 roku w sprawie o sygn. akt IX K 2553/10, Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 9 lutego 2011 roku w sprawie o sygn. akt IX K 3349/10, Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 2 lutego 2012 roku w sprawie o sygn. akt IX K 1537/10 oraz Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 3 września 2012 roku w sprawie o sygn. akt IX K 2597/10, wymierzając skazanemu łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności, z zaliczeniem okresów rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 22.01.2009 r., 07.02.2010 r., 08.02.2010 r., 07.04.2010r., od dnia 16.09.2010 r. do 26.10.2010 r., od 09.11.2010 r. do 09.02.2010 r., od 01.05.2012 r. do 19.06.2012 r. oraz od dnia 04.07.2012 r. do dnia 02.08.2012r.; Skazany karę tą odbywa od 28.08.2015 roku. Koniec kary jest przewidziany na dzień 25.01.2012 r.;

b.) na podstawie art. 85 k.k. oraz art. 86 § 1 i 2 k.k., kary grzywny orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 11 stycznia 2011 roku w sprawie o sygn. akt IX K 2553/10 oraz Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 09 lutego 2011 roku w sprawie o sygn. akt IX K 3349/10, wymierzając skazanemu karę łączną karę grzywny w wymiarze 90 (dziewięćdziesięciu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10,00 (dziesięć) złotych;

c.) na podstawie art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k., kary pozbawienia wolności orzeczone wyrokami Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 06 lipca 2012r. w sprawie o sygn. akt IX K 821/12 w zakresie czynu z art. 279 § 1 k.k. i art. 288 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. popełnionego w okresie od 21 listopada 2011 roku do 18 grudnia 2011r. oraz Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 07 listopada 2014 roku w sprawie o sygn. akt III K 291/12, wymierzając skazanemu karę łączną 1 (jednego) roku i 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności, z zaliczeniem okresu jego rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie IX K 821/12 w dniach 02.01.2012r., 03.01.2012r., 13.04.2012r oraz od dnia 17.08.2012r. do dnia 10.02.2014r., uznając karę łączoną za wykonaną w całości.

Wyrokiem z dnia 9 maja 2017 r. sygn. akt IX K 114/17 Sąd Rejonowy w Gliwicach orzekł, że:

1. na podstawie art. 91 § 2 k.k., art. 89 § 1a i 1b k.k. łączy jednostkową karę 1 (jednego) roku i 8 (ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania orzeczoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 22 grudnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt IX K 1331/11, jednostkowe kary 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności i 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności - orzeczone wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 06 lipca 2012 roku w sprawie o sygn. akt IX K 821/12 oraz karę łączną 5 (pięciu) lat pozbawienia wolności, opisane szczegółowo w części wstępnej wyroku łącznego, w punktach III., V. IXa). i wymierza skazanemu M. A. łączną karę 7 (siedmiu) lat pozbawienia wolności;

2. na podstawie art. 63 § 1 k.k. i art. 577 k.p.k. zalicza skazanemu na poczet kary łącznej pozbawienia wolności, o której mowa w pkt. 1 części dyspozytywnej wyroku łącznego, okres wykonywania kary łącznej 5 lat pozbawienia wolności orzeczonej przez Sąd Rejonowy w Gliwicach w dniu 01 sierpnia 2016 roku w sprawie, sygn. akt III K 392/16 od dnia 28 sierpnia 2015 roku do dnia 09 maja 2017 roku z zaliczeniem okresów rzeczywistego pozbawienia wolności w dniu 22.01.2009 r., 07.02.2010 r., 08.02.2010 r., 07.04.2010r., od dnia 16.09.2010 r. do 26.10.2010 r., od 09.11.2010 r. do 09.02.2011 r., od 01.05.2012 r. do 19.06.2012 r. oraz od dnia 04.07.2012 r. do dnia 02.08.2012r.;

3. na podstawie art. 576 § 1 k.p.k. ustala, że pozostałe rozstrzygnięcia zawarte w poszczególnych wyrokach podlegających połączeniu, opisane w pkt. III., V. i IXa. części wstępnej wyroku, a nie objęte niniejszym wyrokiem łącznym, podlegają odrębnemu wykonaniu;

4. na podstawie art. 572 k.p.k. umarza postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego odnośnie kar orzeczonych wyrokiem łącznym Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 01 sierpnia 2016 roku w sprawie o sygn. akt III K 392/16, a opisanych w pkt. IX. b i c.), wobec braku warunków do wydania wyroku łącznego;

5. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. zwalnia skazanego M. A. w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych związanych z wydaniem wyroku łącznego.

Apelację wywiódł skutecznie obrońca skazanego zarzucając błąd w ustaleniach faktycznych polegający na uznaniu, że do orzeczenia względem skazanego kary łącznej właściwą będzie zasada aspiracji, wnosząc o wymierzeniu kary łącznej z zastosowaniem zasady absorpcji i wymierzenie kary 5 lat pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje.

Apelacja obrońcy skazanego okazała się skuteczna i skutkować musiała zmianą zaskarżonego wyroku, aczkolwiek przede wszystkim z uwagi na dostrzeżone uchybienia w zakresie stosowania prawa materialnego i procesowego poza zakresem zarzutu środka odwoławczego, co skutkowało skorzystaniem przez Sąd odwoławczy z przepisu art. 440 kpk.

Po pierwsze Sąd obraził prawo materialne z tego względu, że zastosował ustawę w brzmieniu obowiązującym od dnia 1.07.2015 r. w sytuacji, gdy brak było ku temu przesłanek w świetle art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw

Przepis art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2015 r. poz. 396) wprowadza unormowanie szczególne w stosunku do zasady wyrażonej w art. 4 § 1 KK, stanowiące odstępstwo od jej stosowania. Wyraża się ono w tym, że w rozważanym zakresie (ale tylko w nim) wyłącza się stosowanie ustawy nowej do kar prawomocnie orzeczonych przed dniem jej wejścia w życie, z tym że to wyłączenie nie dotyczy wypadków, w których zachodzi potrzeba orzeczenia kary łącznej w związku z prawomocnym skazaniem już po tym dniu. W takim, i tylko takim, zakresie (co warte podkreślenia) przepis ten wyłącza stosowanie art. 4 § 1 KK. Nie ulega zatem wątpliwości, że przepis art. 19 ust. 1 ma charakter wyjątkowy, stąd też i nie można poddawać go wykładni o charakterze rozszerzającym (post. sn z dnia 27.01.2017 r. V KK 315/16, OSNKW 2017 nr 8, poz. 42, str. 1).

M. A. nie został prawomocnie skazany po 1.07.2015 r., żaden wyrok nie uprawomocnił się po tej dacie, w sensie wyroku jednostkowego, oczywistym jest, że wskazana norma prawna nie dotyczy wyroków łącznych, gdyż to w zasadzie czyniłoby niemal zbędnym przepis art. 19 ust. 1 ustawy z dnia 20 lutego 2015 r. o zmianie ustawy - Kodeks karny oraz niektórych innych ustaw, skoro już tylko wyrok łączny zapadły po wskazanej wyżej dacie otwierałby drogę do orzekania w oparciu o zmienione przepisy ustawy. Przeciwnie uczynienie przez ustawodawcę wyjątku od jednej z podstawowych zasad prawa wyrażonej w at. 4 § 1 kk, wskazuje, że chodzi tylko o skazanie jednostkowe.

Dlatego wyrok łączny zapadły w sprawie sygn. akt III K 392/16 nie dawał podstaw do sięgania po ustawę nową. Podobnie nie można takich okoliczności upatrywać w postanowieniu Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 22.12.2016 r. w sprawie IX Ko 267/16, w którym karę 5 miesięcy pozbawienia wolności orzeczoną za popełnione w dniu 13 lutego 2012 r. przestępstwo z art. 278 § 1 k.k. na podstawie art. 2a § 1 kw zamieniono na karę 30 dni aresztu.

Wskazane postanowienie oraz wyrok łączny z uwagi na rozwiązanie z mocy prawa kary łącznej orzeczonej w wyroku jednostkowym w sprawie o sygn. akt IX K 821/12 stanowiły o potrzebie wydania wyroku łącznego (art. 575 § 1 kpk).

Rolą Sądu było zatem zbadanie, czy prócz kar jednostkowych orzeczonych w tej sprawie, a nie objętych wyrokiem łącznym w sprawie o sygn. akt III K 392/16 oraz w postanowieniu z dnia 22.12.2016 r., pozostają podlegające łączeniu kary, co do których zachodzą przesłanki orzeczenia kary łącznej zgodnie z brzmieniem art. 85 kk sprzed dnia 1.07.2017 r.

Sąd I instancji niepomny treści zapadłego uprzednio wyroku łącznego, z obrazą prawa materialnego orzekł o połączeniu nie tylko kary łącznej objętej wspomnianym wyrokiem łącznym, ale i kary pozbawienia wolności orzeczonej wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 22 grudnia 2011 roku w sprawie o sygn. akt IX K 1331/11. Chodziło przy tym o karę pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Co do zasady kara taka mogła zostać połączona, ale jedynie, gdyby nie upłynął okres próby. Okres ten wyznaczony został na 5 lat, a ten czas oraz kolejne 6 miesięcy minęło z dniem 30.06.2016 r. co dostrzegł Sąd orzekając w sprawie o sygn. akt III K 392/16 i umarzając wówczas postępowanie.

Nie może budzić żadnych wątpliwości, że kara pozbawienia wolności, która była warunkowo zawieszona, po upływie okresu wskazanego w art. 76 § 1 kk, pomimo jej nie zatarcia z uwagi na brzmienie art. 108 kk, nie może zostać połączona, albowiem została ona wykonana.

W art. 85 § 2 kk chodzi o takie kary, w stosunku do których nie została zakończona procedura ich wykonania. W takim razie także o karach orzeczonych z warunkowym zawieszeniem ich wykonania, przed zakończeniem okresu próby oraz upływem okresu, w którym można wydać zarządzenie o wykonaniu kary warunkowo zawieszanej, nie można twierdzić, że nie podlegają wykonaniu. Z drugiej zaś strony nie może stanowić podstawy wymiaru kary łącznej kara, która nie podlega wykonaniu w momencie rozważania kwestii wymiaru kary łącznej, a więc taka, która nie podlega wykonaniu z tego powodu, że została już w całości wykonana lub nie została wykonana w całości, lecz zaktualizowały się przesłanki wykluczające jej wykonanie. Gdy chodzi o karę pozbawienia wolności, której wykonanie zostało warunkowo zawieszona, przesłanką wykluczającą jej wykonanie niewątpliwie jest upływ okresu próby oraz dalszych 6 miesięcy od zakończenia tego okresu, o czym mówi art. 75 § 4 kk. W takim więc wypadku nie można przyjąć, że jest to kara podlegająca wykonaniu, zatem i podlegająca łączeniu (wyrok SN z dnia 21.03.2017 r. sygn. akt III KK 72/17, Legalis 1587070).

Powyższe powinno doprowadzić Sąd I instancji do wniosku, że w zakresie pozostałych kar jednostkowych orzeczonych w badanych wyrokach, poza dwiema karami pozbawienia wolności ze sprawy o sygn. akt IX K 821/12, wyrok łączny zapadły w sprawie o sygn. akt III K 392/16 wypowiedział się i brak jest przypadku, w którym zachodziłaby potrzeba wydania wyroku łącznego w odniesieniu do ustalonych tam zbiegów realnych przestępstw oraz możliwości orzeczenia kary łącznej.

Dlatego uzasadnionym było wyłącznie orzeczenie o karze łącznej w zakresie polecenia kar: 5 miesięcy pozbawienia wolności i 2 lat orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 06 lipca 2012 roku w sprawie o sygn. akt IX K 821/12, a w pozostałym zakresie umorzenie postępowania bądź to ze względu na brak warunków, jak w wypadku kary orzeczonej w sprawie IX K 1331/11, czy też ze względu na powagę rzeczy osądzonej wyznaczoną wyrokiem łącznym w sprawie III K 392/16.

Z tych względów zaskarżony wyrok należało zmienić.

Odnosząc się do osobistego pisma skazanego, jak należy traktować apelację, co do której odmówiono jej przyjęcia, zapomina on, że poza karami łącznymi wymierzonymi mu w sprawie III K 392/16, a zatem karą 5 lat pozbawienia wolności oraz karą 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, pozostawały do wykonania wspomniane wyżej kary jednostkowe, a skoro podlegały one łączeniu, ale nie mogły zostać połączone ze wspomnianymi karami łącznymi, wymiar kar pozostających w wykonaniu przekracza owo postulowane 6 lat i 6 miesięcy pozbawienia wolności.

Sąd Okręgowy łącząc wspomniane kary 2 lat pozbawienia wolności oraz 5 miesięcy pozbawienia wolności zastosował natomiast zasadę absorpcji orzekając karę łączną w wymiarze surowszej z nich, czyli w dolnej granicy wyznaczonej ustawą, albowiem w tej mierze związany był kierunkiem apelacji wywiezionej na korzyść skazanego, a zatem i tym, aby sumaryczny okres efektywnego wykonania kary pozbawienia wolności nie przekroczył tego orzeczonego przez Sąd I instancji, z uwzględnieniem kary, której Sąd nie połączył, a to 1 roku i 6 miesięcy pozbawienia wolności, jako jednej z kar łącznych z wyroku łącznego w sprawie III K 392/16.

Powyższe skutkowało zatem uchycieniem rozstrzygnięć zawartych w we wszystkim, poza orzeczeniem o kosztach, punktach zaskarżonego wyroku; połączeniem na mocy art. 85 k.k. i art. 86 § 1 k.k. oba w brzmieniu obowiązującym do dnia 30.06.2015 r. kar pozbawienia wolności orzeczonych wyrokiem Sądu Rejonowego w Gliwicach z dnia 06.07.2012r. sygn. IX K 821/12 za przestępstwa popełnione w dniach 28.12.2011r. i 16.04.2012r. i wymierzeniem kary łącznej 2 lat pozbawienia wolności, na której poczet zaliczono skazanemu okres kary odbytej w sprawie o sygn. IX K 821/12 od dnia 10.02.2014 r. do dnia 14.08.2015 r.. Nadto koniecznym było na mocy ze względu na powagę rzeczy osądzonej umarzenie postępowanie w przedmiocie wydania wyroku łącznego w zakresie kar orzeczonych w sprawach o sygn.: IX K 2553/10, IX K 3349/10, IX K 1537/10, IX K 2597/10, III K 291/12 oraz kary pozbawienia wolności orzeczonej w sprawie IX K 821/12 za przestępstwo popełnione w okresie od 21.11.2011 r. do 18.12.2011 r., a ze względu na brak warunków do wydania wyroku łącznego umorzenie postępowania w przedmiocie wydania wyroku łącznego w zakresie kar orzeczonych w sprawie o sygn. IX K 1331/11 oraz kary orzeczonej w sprawie IX K 821/12 za czyn popełniony w dniu 13.02.2012r.

W zakresie rozstrzygnięcia o kosztach, Sąd odwoławczy uwzględnił oświadczenie zawarte w środku odwoławczym, stanowiące zarzut i zasądził stosowną kwotę nieuiszczonych kosztów obrony skazanego z urzędu w postępowaniu przed sądem I instancji, orzekając również o kosztach procesu za postępowanie odwoławcze, zwolnił skazanego od ponoszenia wydatków postępowania odwoławczego obciążając nimi Skarb Państwa.